

## I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

**RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2597/1999**

av den 6 december 1999

**om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av film av polyetentereftalat (PET-film) med  
ursprung i Indien och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA  
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska  
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6  
oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från  
länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen <sup>(1)</sup>  
(nedan kallad grundförordningen), särskilt artikel 15 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

**1. FÖRFARANDE**

1. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1810/1999 <sup>(2)</sup> (nedan kallad förordningen om provisorisk tull) infördes en provisorisk utjämningstull på import till gemenskapen av film av polyetentereftalat (PET-film) enligt KN-nummer 3920 62 19 och 3920 62 90 med ursprung i Indien.
2. Sedan den provisoriska utjämningstullen införts lämnades skriftliga synpunkter av de indiska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna Ester Industries Ltd, Flex Industries Ltd, Garware Polyester Ltd, India Polyfilms Ltd/Jindal Polyester Ltd (närliggande företag), MTZ Polyesters Ltd, Polyplex Corp. Ltd (nedan kallade de indiska exporterande tillverkarna), de indiska offentliga myndigheterna, de klagande gemenskapstillverkarna (nedan kallade gemenskapsindustrin) samt två användare av PET-film.
3. Alla ovannämnda parter utom en användare begärde att bli hörda enligt artikel 11.5 i grundförordningen och beviljades detta.
4. En användare som inte givit sig till känna tidigare gjorde det sedan de provisoriska åtgärderna införts.

5. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes som nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena.
6. De synpunkter som lämnats muntligen och skriftligen sedan de provisoriska åtgärderna införts och ovanstående uppgifter lämnats ut beaktades, och där det bedömdes som lämpligt togs hänsyn till dessa synpunkter när de slutgiltiga avgörandena träffades.

**2. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING**

7. Enligt skäl 7 i förordningen om provisorisk tull är den produkt som är föremål för undersökning film av polyetentereftalat (PET-film).
8. I skäl 8 i förordningen om provisorisk tull anges vidare att produkterna kan delas upp i ett antal segment vilka inom branschen allmänt betecknas som magnetisk upptagning, förpackning, elektronik, bildåtergivning samt övriga segment och att de i samband med undersökningen delades in i typer efter marknadssegment, tjocklek, ytskiktsegenskaper, ytbehandling, mekaniska egenskaper samt genomskinlighetsgrad.
9. Sedan de provisoriska åtgärderna införts mottog kommissionen en begäran från gemenskapsindustrin om att inte betrakta endast de typer som enligt förordningen om provisorisk tull klassificeras enligt KN-nummer 3920 62 19 och 3920 62 90 som PET-film, utan även de som klassificeras enligt KN-nummer 3920 62 11 och 3920 62 13. De indiska exporterande tillverkarna motsatte sig att de två nya KN-numren skulle tas med i undersökningen, med motiveringen att PET-film som klassificeras enligt dessa nummer inte kan ersätta PET-film som omfattas av de andra två numren, dvs. 3920 62 19 och 3920 62 90. De påpekade att gemenskapsindustrins klagomål endast omfattade de två sistnämnda numren och att de andra två inte tagits med i klagomålet eftersom de produkter som klassificeras enligt de numren inte kan ersätta de som klassificeras enligt KN-nummer 3920 62 19 och 3920 62 90.

<sup>(1)</sup> EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

<sup>(2)</sup> EGT L 219, 19.8.1999, s. 14.

10. På grundval av de uppgifter som samlats in under undersökningens lopp beslutade kommissionen att inte ta med KN-nummer 3920 62 11 och 3920 62 13 i undersökningen, eftersom det inte lämnats några uppgifter som tydde på att gemenskapsindustrins påstående i klagomålet om bristen på utbytbarhet inte var korrekt.

### 3. SUBVENTIONER

#### 3.1 ALLMÄNNA SYNPUNKTER

##### 3.1.1 Tillägg av ränta vid beräkningen av de förmåner som erhållits

11. De exporterande tillverkarna begärde att den ränta som lagts till vid beräkningen av det totala förmånsbelopp som erhållits enligt de olika systemen skulle dras av. Det hävdades att tillägget av ränta inte var berättigat, att det stred mot villkoren i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (subventionsavtalet) och att det var förbjudet enligt artikel VI.3 i GATT 1994. Kommissionens beräkningsriktlinjer skulle alltså sakna giltighet i detta avseende.
12. Den rättsliga grunden för tillägget av ränta till subventionens nominella värde är artikel 5 jämförd med artikel 6 i grundförordningen. Enligt artikel 5 skall storleken på utjämningsbara subventioner beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. I artikel 6, som återger artikel 14 i subventionsavtalet, fastställs regler för beräkning av förmånen vid vissa typer av subventioner. För samtliga kategorier av subventioner som nämns i artikel 6, dvs. tillskott av kapital, lån, lånegarantier samt tillhandahållande av varor eller tjänster eller köp av varor, är riktmärket vid fastställande av förmånen motsvarande kostnad för finansiering på den kommersiella marknaden. Om resonemanget i artikel 6 tillämpas som en allmän regel för alla typer av subventioner måste därför kostnaden för att låna medel till marknadsmässiga räntor tas med, om hela förmånen skall omfattas.
13. Alla subventioner är, när de uttrycks som ett nominellt värde under undersökningsperioden, i själva verket likvärdiga med ett bidrag. Eftersom bidrag utan återbetalningsskyldighet inte finns att tillgå på marknaden skulle mottagaren, om han inte fått detta bidrag, ha

tvungats låna motsvarande belopp på marknaden och återbetala detta med ränta under en viss period. Det är denna aspekt av förmånen som täcks in genom att ränta läggs till subventionens nominella värde.

14. Detta är den metod som uttryckligen anges i kommissionens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningsstull (beräkningsriktlinjer) <sup>(1)</sup> – genom meningen "Subventionsbeloppets nominella värde måste således räknas om till det värde som gäller för undersökningsperioden genom tillämpning av den normala marknadsräntan" – och som utgör gemenskapens sedvanliga praxis, vilken följts i ett antal tidigare fall.

15. I artikel VI.3 i GATT 1994, som återges i artikel 19.4 i subventionsavtalet, anges endast att utjämningsstullar inte får tas ut till ett belopp som överstiger subventionen. Subventionsbeloppet skall beräknas som den förmån som konstateras under undersökningsperioden (artikel 14 i subventionsavtalet). Eftersom det faktum att företaget inte behövde låna medlen på finansmarknaden också innebär en förmån, måste räntan räknas in i förmånen. Eftersom förmånens storlek (ränta inräknad) motsvarar subventionsbeloppet och utjämningsstullen fastställs till den subventionsmarginal som konstaterats är det alltså till fullo förenligt med artikel VI.3 i GATT 1994 att lägga till ränta.

16. Därför avslås begäran om att dra av räntan vid beräkningen av de förmåner som erhållits enligt de olika systemen.

##### 3.1.2 De olika systemens selektivitet

17. De exporterande tillverkarna gjorde gällande att presumptionen i artikel 2.3 i subventionsavtalet, enligt vilken subventioner som bestäms av exportresultat är selektiva, i själva verket inte gäller, eftersom det i artikel 27.2 i subventionsavtalet anges att förbudet mot subventioner som bestäms av exportresultat inte gäller u-länder. Indien är ett av de länder som förtecknas i bilaga VII till subventionsavtalet, och de exportsubventioner som beviljas av de indiska offentliga myndigheterna skulle därför inte vara förbjudna. Kommissionen skulle följaktligen vara skyldig att tillhandahålla faktiska bevis för att systemen i fråga är selektiva.
18. I artikel 3.4 a i grundförordningen anges tydligt att subventioner som rättsligt eller faktiskt är knutna till exportresultat, inbegripet de exempel som räknas upp i bilaga I, skall betraktas som selektiva. Detta villkor har granskats individuellt för vart och ett av de subventions-system som omfattas av detta förfarande.

<sup>(1)</sup> EGT C 394, 17.12.1998, s. 7.

## 3.2 ENSKILDA SYSTEM

## 3.2.1 "Passbook"-systemet

19. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 12–19 i förordningen om provisorisk tull. Dessa invändningar behöver inte bemötas, eftersom de förmåner som erhållits enligt detta system inte togs med vid beräkningen av de tullar som provisoriskt fastställdes, av de orsaker som anges i skäl 24 i förordningen om provisorisk tull. Inga åtgärder kommer följaktligen att införas mot de förmåner som beviljas enligt detta system, och därmed är inget slutgiltigt avgörande nödvändigt.

## 3.2.2 Tullkreditsystemet – tullkredit som beviljas före export

20. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 26–30 i förordningen om provisorisk tull.
21. Det gjordes särskilt gällande att systemet med tullkredit före export är ett tillåtet avskrivnings-/restitutionssystem enligt grundförordningens bestämmelser och därmed icke-utjämningsbart. Det hävdades också att endast faktiska, alltför stora avskrivningar borde ligga till grund för beräkningen av förmånen om systemet skulle konstateras vara utjämningsbart, och att kommissionen borde ha undersökt om det verkligen förekom för stor restitution av importavgifter på de insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen.
22. Systemet med tullkredit före export är varken ett tillåtet avskrivnings-/restitutionssystem eller ett system som tillåter substitution enligt bestämmelserna i grundförordningen, trots förekomsten av ett villkor rörande faktisk förbrukare. Det är ett system som i första hand grundar sig på värde, inte på kvantitet. Tullkrediten, som medför befrielse från importtull, beräknas inte i förhållande till specifika fysiska kvantiteter av de insatsvaror som faktiskt förbrukas eller skall förbrukas i tillverkningsprocessen. Insatsvarornas värde bestäms i praktiken med utgångspunkt i standardnormer för "input/output", med hjälp av vilka kostnadskalkyler görs på grundval av vad som anses vara värdet av de insatsvaror som måste importeras för tillverkningen av en viss produkt. När tullkrediten fastställts för en viss färdig produkt får insatsvaror importeras tullfritt med en licens avseende tullkredit före export. Det finns ingen mekanism som hindrar en exporterande tillverkare från att ändra proportionerna mellan de insatsvaror han importerar, eftersom han endast är skyldig att hålla sig under det sammanlagda kredittak som beviljats.
23. Dessutom finns det ingen skyldighet att importera alla de olika insatsvaror för vilka krediten beviljats. De enda gränserna för den kvantitet av en viss insatsvara som får importeras enligt systemet utgörs av det värde som anges på den licens som beviljats och det motsvarande åtagandet att exportera den färdiga produkten. Det finns således inget krav på att importerade insatsvaror som

ersätts med insatsvaror från den inhemska marknaden måste ha samma kvantitet eller vara av samma kvalitet och ha samma egenskaper som dessa.

24. Ett företag som kan skaffa insatsvaror till lägre värde eller som skaffar en del av insatsvarorna på den inhemska marknaden skulle tullfritt kunna importera insatsvaror för tillverkning eller försäljning för den inhemska marknaden, eftersom de kvantiteter som faktiskt importeras inte har något samband med de som anges i standardnormerna för "input/output". Det fanns ingenting som tydde på att det existerade ett effektivt system eller förfarande för att avgöra vilka tullfria insatsvaror som verkligen förbrukades vid tillverkningen av den exporterade färdiga produkten och vilka kvantiteter det var frågan om. Vidare kunde det konstateras att den avräkning som får göras när varor exporteras inte görs på grundval av de faktiska kvantiteterna av tullfritt importerade insatsvaror som används vid tillverkningen av de exporterade produkterna, utan i stället på grundval av antaganden om standardvärdet av de insatsvaror som ingår i den exporterade produkten.
25. Även om systemet med tullkredit före export i enlighet med vad som gjorts gällande skulle betraktas som ett tullrestitutionssystem anges det i punkt II.5 i bilaga II och i punkt II.3 i bilaga III till grundförordningen att exportlandets offentliga myndigheter, om kontrollsystem saknas, normalt bör företa en ytterligare granskning, som skall grundas på insatsvaror som faktiskt förbrukats, eller på faktiska transaktioner, i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Eftersom det, såsom förklaras ovan, inte finns något system för kontroll av de faktiska kvantiteterna importerade insatsvaror anmodades de indiska offentliga myndigheterna att göra en sådan granskning. De indiska offentliga myndigheterna gjorde ingen sådan granskning. Därför undersökte inte kommissionen om det förekom för stor restitution av importavgifter på de insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten.
26. Under alla omständigheter utgör de alltför stora avskrivningarna av importtullar grunden vid beräkningen av förmånens storlek endast när det gäller restitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution. Eftersom det har fastställts att systemet med tullkredit före export inte är ett restitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i led i i bilaga I eller bilagorna II och III till grundförordningen, utgörs förmånen av den totala avskrivningen av importtullar, inte av förmodade alltför stora avskrivningar.
27. Eftersom systemet med tullkredit före export innebär att offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut inte drivs in, anses systemet innebära att en förmån beviljas enligt artikel 2 första stycket punkt 1 a ii i grundförordningen. Förmånen enligt systemet kan inte erhållas utan ett exportåtagande och därför är systemet rättsligt knutet till exportresultat enligt artikel 3.4 a i grundförordningen och således selektivt.

*Beräkning av subventionens storlek*

28. Förmånen för de exporterande tillverkarna beräknades på det sätt som anges i skäl 23 i förordningen om provisorisk tull, samt med beaktande av de ansökningsavgifter som de exporterande tillverkarna gett uppgift om. Dessa tilläggsbelopp hade dock ingen inverkan på de preliminärt beräknade subventionsmarginalerna.
29. Två företag erhöll förmåner genom detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på 1,31 % respektive 6,84 %.

**3.2.3. Tullkreditsystemet – tullkredit som beviljas efter export**

30. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 37–39 i förordningen om provisorisk tull.
31. I synnerhet hävdades det att systemet med tullkredit efter export skulle vara ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution, eftersom tullkrediterna endast beviljas i enlighet med anmälda standardnormer för "input/output". I enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen får ett restitutionssystem tillåta att man använder en kvantitet insatsvaror från hemmamarknaden som motsvarar och har samma kvalitet och egenskaper som importvarorna. Det gjordes också gällande att punktskattemyndigheterna kan kontrollera vilka importerade insatsvaror som ingår i den exporterade produkten. Systemet med tullkredit efter export skulle följaktligen vara ett i enlighet med bilaga II till grundförordningen godkänt restitutionssystem som tillåter substitution.
32. Det bör erinras om att i motsats till vad som är fallet med systemet med tullkredit före export finns det inget villkor rörande faktisk förbrukare. Tullkrediterna enligt systemet med tullkredit efter export beräknas som en procentandel av värdet på de exporterade färdiga produkterna. De sålunda erhållna krediterna kan således användas för avräkning av tullavgifter som normalt tas ut vid import av vilka varor som helst (med undantag för de som anges i den negativa importlistan). Det finns ingen bestämmelse om att man endast får importera varor som skall användas i tillverkningen av den exporterade produkten. De importerade varorna får säljas på den inhemska marknaden eller användas på annat sätt. Dessutom får licenserna, och därigenom krediterna, överföras fritt.
33. Slutsatsen kan således dras att systemet med tullkredit efter export inte utgör ett godkänt restitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i led i i bilaga I eller bilagorna II och III till grundförordningen.
34. De indiska offentliga myndigheterna hävdade även att systemet utgör en exportsubvention endast i den omfattning som det medger en restitution av importavgifter som överskrider de importavgifter som faktiskt skall tas ut för importerade insatsvaror som används i exporttillverkningen, och att kommissionen inte hade fullgjort sin

skyldighet att fastställa omfattningen på den alltför stora restitutionen.

35. Detta argument måste avvisas av samma orsaker som anges i skäl 26.

*Beräkning av subventionens storlek*

36. I de fall som avser försäljning av licenser ansåg de indiska offentliga myndigheterna att kommissionen måste fastställa det verkliga värdet på den förmån som de exporterande tillverkarna erhåller via dessa försäljningstransaktioner och inte utgå från det kreditbelopp som beviljats i licensen.
37. Som det redan förklaras i skäl 43 i förordningen om provisorisk tull kan denna begäran inte tillmötesgå eftersom den förmån som de indiska offentliga myndigheterna beviljat den exporterande tillverkaren i form av att offentliga intäkter inte drivs in är korrekt avspeglad i värdet på licensen. Försäljning av en licens till ett annat pris (högre eller lägre) än dess värde är ett på rent affärsmässiga grunder fattat beslut, som inte påverkar storleken av den förmån som ursprungligen erhållits genom systemet.
38. Förmånen för de exporterande tillverkarna beräknades på det sätt som anges i skälen 41–44 i förordningen om provisorisk tull. I detta avseende bör det noteras att fyra exporterande tillverkare begärde ett antal justeringar, vilka godtogs av kommissionen. Exempelvis beaktades de ytterligare kostnader som företagen åsamkades för att erhålla en licens. Beloppen för beviljade krediter korrigerades också. Dessa justeringar ledde till smärre förändringar av subventionsmarginalerna.
39. Fyra företag erhöll förmåner genom detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på mellan 2,34 % och 17,68 %.

**3.2.4 Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror**

40. De indiska offentliga myndigheterna anförde att systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, som beskrivs i skälen 46–50 i förordningen om provisorisk tull, har som syfte att möjliggöra för företag inom alla delar av ekonomin att tekniskt modernisera sina anläggningar och sin utrustning samtidigt som landets tillgångar av utländsk valuta inte uttöms. Man hävdade att förmånen enligt detta system inte var knuten till exportresultat eftersom licenserna kan erhållas utan bevis på tidigare exportverksamhet. Innehavaren av en licens enligt detta system kan dessutom alltid köpa inhemska kapitalvaror i stället för importerade kapitalvaror.
41. Vad gäller detta argument bör det noteras att ett företag för att kunna utnyttja detta system måste göra ett åtagande att exportera varor till ett visst värde inom en viss tidsperiod. Detta system är följaktligen rättsligt knutet till exportresultat, eftersom någon förmån inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Som sådant anses systemet vara selektivt enligt artikel 3.4 a i grundförordningen och därigenom utjämningsbart.

42. De exporterande tillverkarna anförde att myndigheterna inom ramen för detta system inte låter bli att driva in intäkter utan i stället skjuter upp indrivningen. Om en importör av kapitalvaror inte fullgör sitt exportåtagande inom tidsfristen enligt systemet, kommer resterande tull att tas ut med ränta. Frågan huruvida en importör över huvudtaget erhåller avskrivning av tull och huruvida offentliga intäkter inte drivs in, vilket innebär att en förmån beviljas, uppstår följaktligen först vid slutet av perioden för fullgörande av exportåtagandet. Det skulle således vara för tidigt att beakta importen av kapitalvaror enligt detta system under undersökningsperioden.
43. I fråga om detta påstående anses det att när ett företag ansöker om förmåner enligt detta system och därigenom gör ett åtagande att exportera varor, måste man anta att exportåtagandet kommer att fullgöras och att företaget slutligen kommer att beviljas befrielse från betalning av importtullarna. Företaget måste antas ha förväntningen att det inte kommer att behöva betala tullarna. I annat fall skulle systemet vara meningslöst.
44. Vid undersökningen har det dessutom fastställts att de indiska offentliga myndigheterna faktiskt beviljar företagen en förlängning av tidsfristerna för exportåtaganden när de inte kan fullgöra sitt åtagande inom den ursprungligen fastställda perioden.
45. Av dessa skäl anses det att offentliga intäkter inte drivs in vid den tidpunkt kapitalvaror importeras och att de importerande företagen erhåller en förmån som uppgår till det totala beloppet icke-betalda tullar.
- Beräkning av subventionens storlek*
46. Förmånen för de exporterande tillverkarna beräknades på det sätt som anges i skäl 53 i förordningen om provisorisk tull. I detta avseende bör det noteras att alla exporterande tillverkare begärde ett antal justeringar, vilka delvis godtogs av kommissionen. Särskilt att märka är att man beaktade sådana kostnader som var nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventionen och för vilka underbyggd dokumentation framlades. Dessa kostnader avsåg framför allt ansökningsavgifter och bankgarantier. Ansökningsavgiften är en engångssumma, medan bankgarantin kan utgöras av en engångsbetalning som täcker flera år eller av årliga betalningar som skall göras under bankgarantins hela giltighetstid.
47. Ett av företagen, MTZ Polyesters Ltd, hävdade att den metod som använts i förordningen om provisorisk tull inte var adekvat för detta företag, eftersom företaget under undersökningsperioden hade befunnit sig i en helt annorlunda situation än de andra företag som omfattades av undersökningen. I synnerhet anförde företaget att kommersiell tillverkning till följd av oförutsedda omständigheter, däribland en naturkatastrof, först inleddes i oktober 1998. Detta medförde att den inhemska försäljningen och exportförsäljningen var mycket låg under undersökningsperioden och således att subventionsmarginalen överskattades. Företaget föreslog och begärde därför att man skulle använda en annan beräkningsmetod.
48. Under undersökningens gång fram till utlämnandet av de provisoriska avgörandena hade en sådan begäran inte inlämnats till kommissionen. Tillsammans med sin begäran lämnade företaget dock utförliga och underbyggda uppgifter om inledandet av kommersiell tillverkning och verkningarna för dess verksamhet av den förse-nade starten.
49. Efter en noggrann genomgång av begäran drog kommissionen slutsatsen att företagets förslag om att tillämpa en annorlunda beräkningsmetod inte var berättigat. Emellertid ansåg kommissionen, med tanke på företagets särskilda och exceptionella omständigheter, att om samma nämnare (dvs. faktisk export) skulle tillämpas på detta företag som på de företag som befann sig i en normal tillverkningssituation skulle detta leda till oproportionella resultat som inte adekvat avspeglade den förmån som detta företag erhållit av den utjämningsbara subventionen enligt detta system. Kommissionen använde följaktligen samma beräkningsmetod, men justerade vid fördelningen av subventionens förmåner under undersökningsperioden företagets tillverknings- och exportsiffror på grundval av styrka uppgifter från de företag som befann sig i en normal tillverkningssituation.
50. Sex företag utnyttjade detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på mellan 1,42 % och 8,75 %.
- 3.3 INDUSTRIELLA FRIZONER FÖR BEARBETNING PÅ EXPORT OCH EXPORTORIENTERADE FÖRETAG
51. De indiska offentliga myndigheterna hävdade att de inte förlorade intäkter inom ramen för detta system, som beskrivs i skälen 55–58 i förordningen om provisorisk tull, eftersom tullavgifterna på kapitalvaror endast upphävs tillfälligt under den tid varorna förvaras i tullnederlag. Vid importen av kapitalvaror som skall användas inom industriella frizoner för bearbetning på export eller i exportorienterade företag behöver importören inte betala tull. När kapitalvarorna säljs eller lämnar tullnederlaget skall dock tullen betalas, till en sats som är proportionell mot värdet på kapitalvarorna vid försäljningstillfället eller när de lämnar tullnederlaget efter avskrivningar.

52. Detta resonemang liknar det som de exporterande tillverkarna anfört avseende systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, dvs. att offentliga intäkter inte förloras utan snarare skjuts upp. Men systemet skulle vara meningslöst om det innebar att kapitalvaror skulle importeras tullfritt och sedan vidare säljas på den inhemska marknaden, med betalning av tullar. Även om kapitalvarorna vidare säljs vid en given tidpunkt i framtiden skulle under alla omständigheter offentliga intäkter inte drivas in i en omfattning motsvarande den som kapitalvarorna skrivits av. Försäljningen av dessa kapitalvaror och tidpunkten för denna försäljning är ett på rent affärsmässiga grunder fattat beslut av företaget.
53. Av dessa skäl anses det att offentliga intäkter inte drivas in vid tidpunkten för import av kapitalvarorna och att det importerande företaget erhåller en förmån som motsvarar det totala tullbelopp som det inte behöver betala.
54. Den exporterande tillverkaren gjorde en liknande begäran och lade dessutom fram ytterligare argument angående importen av insatsvaror för exporterade produkter. Eftersom systemet med industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag enbart användes för import av kapitalvaror, behöver dessa argument inte bemötas.
55. Denna subvention är rättsligt knuten till exportresultat i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom den inte kan erhållas utan att företaget gör ett exportåtagande, och anses således vara selektiv.

#### *Beräkning av subventionens storlek*

56. Förmånen för den exporterande tillverkaren beräknades på det sätt som anges i skälen 63–65 i förordningen om provisorisk tull. Ett företag fick förmåner enligt detta system uppgående till 0,7 %.

### **3.3.1 Befrielse från inkomstskatt**

57. Som det redan konstaterats i förordningen om provisorisk tull utnyttjade ingen exporterande tillverkare detta system. Följaktligen infördes inga åtgärder och i denna undersökning krävs det inget slutgiltigt avgörande angående detta system.

## **3.4 REGIONALA SYSTEM**

### **3.4.1 Omsättningsskatt**

58. De exporterande tillverkarna gjorde gällande att förmåner enligt delstaterna Gujarats och Maharashtras system för befrielse från omsättningsskatt och delstaten Uttar Pradeshs stimulanssystem avseende handelsskatt inte erhålls av säljarna utan överförs till köparna av varor.
59. Handelsskatten eller omsättningsskatten i dessa delstater tas ut vid försäljning av varor och läggs till försäljningspriset på fakturan. Säljaren agerar därigenom som uppbördsman av skatt. Systemet med omsättnings- eller handelsskatt skiljer sig från mervärdesskattesystemet i

det att den omsättnings- eller handelsskatt som betalas inte kan räknas av mot den omsättnings- eller handelsskatt som uppbärs.

60. Det hävdades att företagen endast använt befrielsen från omsättningsskatt eller handelsskatt vid försäljningstransaktioner, och inte för några avsevärda inköp av varor.
61. Vid kontrollbesöket fann kommissionen inga uppgifter som skulle tyda på det motsatta. Det konstaterades även att alla större leverantörer av insatsvaror till de exporterande tillverkarna var belägna utanför de berörda delstaterna. Således skulle de exporterande tillverkarna betala omsättningsskatt vid köp av varor.
62. Följaktligen kan slutsatsen dras att delstaterna Gujarats och Maharashtras system för befrielse från omsättningsskatt och delstaten Uttar Pradeshs stimulanssystem avseende handelsskatt inte innebar att den exporterande tillverkaren erhöll några förmåner.
63. Därför kommer inga åtgärder att införas och således krävs inga slutgiltiga avgöranden angående dessa system. Det bör dock noteras att denna slutsats inte inverkar på eventuella avgöranden beträffande användningen av dessa system vid inköptransaktioner.

### **3.4.2 Regionala system – Befrielse från elektricitetsskatt**

64. De indiska offentliga myndigheterna och en exporterande tillverkare, MTZ Polyesters Ltd, anförde att detta system, som beskrivs i skälen 80–81 i förordningen om provisorisk tull, inte skulle vara selektivt, emedan det är tillgängligt för alla nya företag i Gujarat, oavsett var de är belägna.
65. Kommissionen granskade inlämnade uppgifter för att kontrollera detta påstående. Efter en noggrann genomgång kan slutsatsen dras att, även om lydelsen i den berörda lagstiftningen verkar vara något oklar, särskilt i fråga om definitionen av begreppet "tjänsteföretag" och vad gäller olika taxor, detta system på lika villkor är tillgängligt för alla nya industriföretag i delstaten under en femårsperiod.
66. I artikel 3.2 b i grundförordningen föreskrivs att om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen fastställer objektiva kriterier eller villkor som avgör rätten till och storleken av en subvention, skall selektivitet inte anses föreligga under förutsättning att alla som uppfyller kraven för subventionen också automatiskt får den och att de nämnda kriterierna iaktas och villkoren följs strikt. Sådana objektiva kriterier eller villkor måste bl.a. tillämpas generellt och får inte gynna vissa företag framför andra.
67. Med hänsyn till inlämnade uppgifter och den bevisning som kontrollerats under undersökningen anses det att detta system uppfyller kriteriet enligt artikel 3.2 b i grundförordningen, bl.a. därför att det tillämpas generellt, är tillgängligt för företag i hela delstaten och baseras på objektiva kriterier, nämligen inrättandet av nya industriföretag.

68. Följaktligen dras slutsatsen att detta system inte är selektivt och därför inte utjämningsbart.

#### 3.4.3 Regionala system – Återbetalning av lokal skatt

69. Vad gäller systemet med återbetalning av lokal skatt, som beskrivs i skälen 88–89 i förordningen om provisorisk tull, hävdade de indiska offentliga myndigheterna att denna skatt är en indirekt skatt som tas ut av lokala myndigheter på varor som införs i en stad eller ett distrikt. Man anförde att det i riktlinjerna för förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen i bilaga II till subventionsavtalet medges tillämpning av rabattsystem för indirekta skatter avseende ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på importerade insatsvaror som förbrukats i tillverkningen av exportprodukter, varför detta system inte skulle vara utjämningsbart.

70. Detta argument måste avvisas eftersom systemet med återbetalning av lokal skatt inte har någon som helst anknytning till tillverkning för export.

71. Det har inte lämnats några underbyggda påståenden angående detta systems selektivitet. Följaktligen bekräftas det att detta system är selektivt enligt artikel 3.2 a och c i grundförordningen, enär det uttryckligen är begränsat till att omfatta vissa företag som är belägna i vissa angivna områden inom beviljande myndigheters jurisdiktion.

72. En exporterande tillverkare, Garware Polyester Ltd, gjorde gällande att man under undersökningsperioden inte hade erhållit någon förmån enligt detta system, eftersom delstaten Maharashtra:s myndigheter ännu inte hade fullgjort sitt betalningsåtagande.

73. Detta argument måste avvisas eftersom förmånen är en upplupen fordran på delstaten Maharashtra som är rättsligt bindande.

74. De indiska offentliga myndigheterna, stödda av de exporterande tillverkarna, upprepade begäran att subventionerna allmänt sett skulle vara godkända och anförde att kommissionen, särskilt i fråga om u-länder, var tvungen att fastställa att regioner med eftersläpande utveckling inte skulle vara stödberättigade enligt artikel 4.3 i grundförordningen, snarare än att göra ett fastställande på grundval av tillgängliga uppgifter.

75. I detta avseende bör det påpekas att i fråga om detta system, som endast utnyttjades av ett företag beläget i området Aurangabat i delstaten Maharashtra, lämnade varken de indiska offentliga myndigheterna eller någon annan part någon bevisning angående uppfyllandet av de villkor som anges i artikel 4.3 i grundförordningen inom de tidsfrister som gäller för detta förfarande. Vissa uppgifter, som endast avsåg perioden 1981/82, lämnades lång tid efter det att tidsfristen löpt ut. Under dessa omständigheter har kommissionen ingen skyldighet och är heller inte i stånd att fastställa huruvida detta system uppfyller de villkor som anges i artikel 4.3 i grundförordningen, inklusive de som avser ett mått på ekonomisk utveckling som är grundat på statistiska uppgifter.

76. Under dessa omständigheter måste kommissionen bekräfta de avgöranden som beskrivs i skäl 93 i förordningen om provisorisk tull. Således dras den slutgiltiga slutsatsen att detta system är utjämningsbart.

#### *Beräkning av subventionens storlek*

77. Förmånen för den exporterande tillverkaren beräknades på det sätt som anges i skäl 94 i förordningen om provisorisk tull. Företaget lämnade dock bevisning för att det inte var berättigat till full återbetalning av skatten, vilket medförde att subventionsmarginalen sänktes.

78. Ett företag erhöll förmåner genom detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på 1,08 %.

#### 3.4.4 Kapitalstimulans

79. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 96–97 i förordningen om provisorisk tull. Dessa invändningar behöver inte bemötas, med hänsyn till att systemets förmåner av de skäl som anges i skäl 24 i förordningen om provisorisk tull inte togs med i beräkningen av de preliminärt fastställda tullbeloppen. Därför kommer inga åtgärder att vidtas avseende förmånerna enligt detta system och således krävs inget slutgiltigt avgörande.

#### *De utjämningsbara subventionernas storlek*

80. De subventioner som är utjämningsbara enligt grundförordningen har för varje undersökt exportör följande storlek, uttryckt i värde:

(i %)

|                                            | Passbook-systemet | Tullkredit-systemet |              | Förmåns tullar vid import av kapitalvaror | Frizoner/exportör-enterrade företag | Delstatssystem   |                  |                              |                        | Sammanlagt |
|--------------------------------------------|-------------------|---------------------|--------------|-------------------------------------------|-------------------------------------|------------------|------------------|------------------------------|------------------------|------------|
|                                            |                   | Före export         | Efter export |                                           |                                     | Omsättningsskatt | Kapitalstimulans | Återbetalning av lokal skatt | Befrielse från elskatt |            |
| Ester Industries Ltd                       |                   | 6,84                | 2,34         | 2,87                                      |                                     |                  |                  |                              |                        | 12         |
| Flex Industries Ltd                        |                   |                     | 10,44        | 2,13                                      |                                     |                  |                  |                              |                        | 12,5       |
| Garware Polyester Ltd                      |                   | 1,31                |              | 1,48                                      |                                     |                  |                  | 1,08                         |                        | 3,8        |
| India Polyfilms Ltd & Jindal polyester Ltd |                   |                     | 4,82         | 1,52                                      | 0,70                                |                  |                  |                              |                        | 7          |
| MTZ Polyester Ltd                          |                   |                     |              | 8,75                                      |                                     |                  |                  |                              |                        | 8,7        |
| Polyplex Corporation Ltd                   |                   |                     | 17,68        | 1,42                                      |                                     |                  |                  |                              |                        | 19,1       |

## 4. SKADA

83. Följaktligen bekräftas de avgöranden som anges i skälen 105–106 i förordningen om provisorisk tull.

## 4.1 DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

81. I skäl 106 i förordningen om provisorisk tull anges att de fyra klagande tillverkarna uppfyller villkoren enligt artikel 10.8 i grundförordningen, eftersom de svarar för mer än 80 % av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten, och att dessa tillverkare därför anses utgöra gemenskapsindustrin enligt artikel 9.1 i grundförordningen.

82. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att förfarandet aldrig borde ha inletts, med tanke på att klagomålet inte skulle innehålla tillräckliga bevis för att villkoren i artikel 10.8 i grundförordningen var uppfyllda. De anförde att eftersom tillverkningen av PET-film för egna behov inte omfattades av klagomålet kunde kommissionen inte fastställa den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen på grundval av detta klagomål. Detta argument ansågs sakna grund eftersom den PET-film som tillverkades för egna behov aldrig såldes på den öppna gemenskapsmarknaden som PET-film utan som en vidareförädlad produkt i ett senare led i förädlingskedjan. Under alla omständigheter var de klagandes tillverkning för den öppna marknaden alldeles tillräcklig för att de skulle kunna utgöra gemenskapsindustrin.

## 4.2 FÖRBRUKNING I GEMENSKAPEN, IMPORTVOLYMER OCH MARKNADSANDEL

84. Kommissionens slutsatser i det provisoriska skedet, särskilt om att den sammanlagda exporten från Indien av den berörda produkten hade ökat avsevärt och om att Indiens marknadsandel i gemenskapen hade ökat i betydande grad, bekräftades.

85. Följaktligen bekräftas de avgöranden som anges i skälen 107–110 i förordningen om provisorisk tull.

## 4.3 PRISERNA PÅ DEN SUBVENTIONERADE IMPORTEN

86. De indiska exporterande tillverkarna anförde att prisjämförelsen i förordningen om provisorisk tull var orättvis, med hänsyn till att den inte beaktade skillnaden i pris mellan de vanliga typer av PET-filmer som säljs i stora kvantiteter och särskilda typer av PET-film. De hävdade att exporten från Indien i huvudsak bestod av vanliga typer av PET-film medan en stor del av gemenskapsindustrins tillverkning av PET-film utgjordes av särskilda typer. Detta argument måste avvisas, eftersom de olika typerna av PET-film hade beaktats vid den klassificering av produkter som låg till grund för prisjämförelsen.



87. De indiska exponerande tillverkarna hävdade också att uteslutningen av vissa kategorier i produktklassificeringen enligt frågeformuläret medförde att de fick högre prisunderskridandemarginaler. Efter utlämnandet av de provisoriska avgörandena reste de invändningar mot den förenklade produktklassificeringen, som ansågs leda till en inkorrekt jämförelse mellan PET-filmer av olika kvalitet. De hävdade att den indiska produkten tenderade att krympa mer vid värme och att den hade smalare bredd och var mera oklar än gemenskapens produkt, varför den indiska produkten skulle vara av lägre kvalitet och kosta mindre.
88. På grundval av de uppgifter som inkommit vid undersökningen beslutade kommissionen i det provisoriska skedet att förenkla klassificeringen av olika typer av PET-film i förhållande till den gruppering som förutsetts i det frågeformulär som sändes till parterna. Av detta skäl beaktades inte bredden, värmeegenskaperna och åtskillnaden mellan oklar och klar film. I detta sammanhang måste det påpekas att, som i alla undersökningar, särskilt med tanke på i vilket skede inhämtningen av uppgifter befann sig, produktklassificeringen i frågeformuläret var vägledande och kunde ändras. Av denna undersökning framgår att en produktklassificering efter olika bredd skulle ha medfört en avsevärd ökning av antalet jämförda produkttyper utan att få någon tydlig inverkan på prisjämförelsen. Vidare var det inte möjligt att beakta värmeegenskaper eller göra en åtskillnad mellan klar och oklar film, med hänsyn till att definitionen i frågeformuläret avseende värmeegenskaper inte följdes konsekvent av de berörda parterna och eftersom det inte fanns någon tydlig definition av klarhetsgraden. Detta medförde att både gemenskapstillverkarna och de indiska exporterande tillverkarna använde olika och oförenliga produktdefinitioner.
89. De exporterande tillverkarnas argument avvisades, inte bara på grund av att en förenklad produktklassificering var nödvändig för att få en hanterbar undersökning av prisunderskridandet med representativa jämförelser av de produktgrupper som alla berörda parter angivit (ca 400 gemenskapstillverkade produktgrupper jämfördes med ca 160 produktkontrollnummer för de exporterande tillverkarna), utan även för att fastställandet av prisunderskridandet redan i förenklad form i tillräcklig grad avspeglar skillnaderna i fysiska egenskaper mellan de indiska produkttyperna och de gemenskapstillverkade produkttyperna.
90. Samtliga indiska exporterande tillverkare begärde en justering för handelsled. De anförde att medan en betydande del av deras PET-film såldes till importörer i gemenskapen sålde gemenskapsindustrin i huvudsak direkt till bearbetare av PET-film. Således borde jämförelsen vid beräkningen av prisunderskridande göras mellan importörernas återförsäljningspriser till bearbetningsföretagen och gemenskapsindustrins priser. Importörernas marginal vid försäljning till bearbetningsföretag skulle vara cirka 25 %, varför justeringen för handelsled borde vara lika stor.
91. I detta sammanhang bör det noteras att kommissionen i frågeformuläret utgick från följande handelsled: distributörer, bearbetningsföretag, OEM-tillverkare (Original Equipment Manufacturers), slutanvändare och övriga. De indiska exporterande tillverkarna uppgav i sina svar på frågeformuläret att en betydande del av deras försäljning av PET-film i Europa gick till den femte kategorin, dvs. "övriga", utan ytterligare klagoranden. Efter utlämnandet av de provisoriska avgörandena bekräftade dock de exporterande tillverkarna att deras försäljning till importörer enligt kategorin "övriga" egentligen borde anses som försäljning till kategorin distributörer. Av undersökningen framgick emellertid att vissa av dessa distributörer också bearbetade produkten, vilket tyder på att de indiska exporterande tillverkarnas klagoranden avseende handelsled skulle vara inkorrekta. Vid undersökningen bekräftades inte heller att det skulle råda en prisskillnad på 25 % mellan de två handelsleden. Vad gäller gemenskapsindustrin är det genomsnittliga försäljningspriset till distributörerna högre än det pris som bearbetningsföretagen får betala. Om detta skulle tillämpas på de indiska exporterande tillverkarna, skulle en eventuell justering faktiskt innebära en höjning av de fastställda nivåerna för prisunderskridande. Att gemenskapsindustrins priser till distributörer är högre än dess priser till bearbetningsföretagen förklaras av att de senare köper större kvantiteter och därigenom får en volymrabatt. Fem av sex indiska exponerande tillverkare hade enligt egna uppgifter ett högre försäljningspris till bearbetningsföretag än till distributörer. Ett företag tillämpade dock klart högre priser för distributörer och prisskillnaden mellan de två handelsleden för de andra företagen underskred avsevärt 25 %.
92. Av undersökningen framgick också att de två viktigaste handelsleden inte var klart åtskilda eftersom vissa större företag var både distributörer och bearbetningsföretag. Vidare noterades ingen tydlig prisskillnad råda mellan de två leden i det att orderkvantiteten verkade vara mera avgörande för priset än typen av handelsled. Slutligen, och i motsats till vad som påstods av de indiska exporterande tillverkarna, visade undersökningen att också gemenskapsindustrin sålde den produkt som är föremål för undersökning till både distributörer och bearbetningsföretag. Slutsatsen drogs därför att det inte fanns några skäl för att bevilja de indiska exporterande tillverkarna en justering för handelsled.

93. En av de indiska exporterande tillverkarna, MTZ, begärde en justering för kvalitetsskillnad. Företaget anförde att det hade inbegripit film av sämre än bestämd kvalitet i den förteckning över transaktioner som använts för beräkningen av prisunderskridande, och att det för denna filmtyp borde beviljas en justering i form av en ökning av försäljningspriset på 100 %. Det bör dock påpekas att företaget i sitt svar på frågeformuläret uppgivit att man tillverkade tre olika kvaliteter av film: film av A-typ, film av B-typ och film av sämre än bestämd kvalitet. I företagets förteckning över transaktioner gjordes dock ingen hänvisning till olika kvaliteter. Efter utlämnandet av de provisoriska avgörandena lämnade MTZ ytterligare uppgifter om hur man i förteckningen skulle kunna identifiera filmtyperna av sämre än bestämd kvalitet. Efter mottagandet av dessa uppgifter jämförde kommissionen priserna mellan de filmtyper som uppgavs vara av sämre än bestämd kvalitet och de övriga filmtyperna, och drog slutsatsen att det inte rädde någon prisskillnad mellan de två produkttyperna. Följaktligen kunde man inte godta företagets begäran om justering för kvalitetsskillnad.

94. De indiska exporterande tillverkarna begärde slutligen att kommissionen i sina beräkningar av prisunderskridande borde avräkna negativa nivåer för prisunderskridande mot positiva nivåer. Eftersom detta inte var gjort, hävdade de att en högre nivå för undanröjande av skada blev fastställt. Det bör dock påpekas att enligt den metod för beräkning av nivåer för prisunderskridande som beskrivs i skälen 112–114 i förordningen om provisorisk tull jämfördes den subventionerade importens vägda genomsnittliga nettoförsäljningspris modell för modell med gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga nettoförsäljningspris för samma modell på gemenskapens marknad. Denna metod medgav därför att hänsyn togs till det belopp varmed de exporterande tillverkarnas pris vid exporttransaktioner överskred gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga pris för varje enskild modell. Denna begäran avvisades således.

95. Följaktligen bekräftas det provisoriska avgörande som anges i skäl 114 i förordningen om provisorisk tull och som går ut på att prisunderskridandet varierar mellan 28,2 % och 50,5 %.

#### 4.4 GEMENSKAPSINDUSTRINS SITUATION

96. De indiska offentliga myndigheterna hävdade i allmänna ordalag att det av de klagandes icke-konfidentiella svar kunde utläsas att gemenskapsindustrin inte alls led av skada. Som det dock anges i skälen 115–125 i förordningen om provisorisk tull framgår det av undersökningen i detta avseende att de allmänna tendenserna för gemenskapsindustrin är negativa, särskilt om man ser till marknadsandel, priser och lönsamhet, vilket klart tyder på att väsentlig skada förekommer. Denna trend bekräftas i tillräcklig utsträckning av gemenskapsindustrins icke-konfidentiella svar.

97. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att valet av 1995 som startår för insamling av uppgifter för undersökningen medförde en snedvridning av analysen till förmån för avgörandet om att gemenskapsindustrin vållats skada. Eftersom 1995 på grund av den mycket

höga efterfrågan var ett exceptionellt bra år skulle det vara naturligt att skadeindikatorerna efter det året visar en negativ utveckling. De indiska exporterande tillverkarna ansåg att en användning av 1993 som startår skulle ha givit en mera rättvis bild av skadeindikatorernas utveckling. Syftet med undersökningen är dock att utvärdera den utjämningsbara importens inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden. För att kunna göra en sådan analys fastställs trender för ett antal indikatorer på grundval av uppgifter för ett antal år (vanligtvis tre) före undersökningsperioden. Analysen syftar således inte till en jämförelse mellan startåret och undersökningsperioden utan snarare till en bedömning av den årliga utvecklingen under hela den beaktade perioden. Under alla omständigheter bör det noteras att vid tidpunkten för beslutet om vilken period som skulle beaktas fanns det inga uppgifter tillgängliga som tydde på att skadeindikatorerna skulle ha kunnat uppvisa ett annat mönster om ett tidigare år hade valts som startår. Slutligen bör det också påpekas att valet av ett tidigare startår inte skulle ha varit gynnsamt för de indiska exportföretagen med tanke på att deras marknadsandel ökade starkt under tiden fram till undersökningsperioden.

98. Följaktligen bekräftas de avgöranden som anges i skälen 115–125 i förordningen om provisorisk tull.

#### 4.5 SLUTSATS OM SKADA

99. Mot bakgrund av ovanstående överväganden bekräftas det att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.1 i grundförordningen.

### 5. ORSAKSSAMBAND

#### 5.1 VERKNINGARNA AV DEN SUBVENTIONERADE IMPORTEN

100. De indiska exporterande tillverkarna och de indiska offentliga myndigheterna gjorde gällande att det inte fanns någon uppenbar korrelation mellan den subventionerade exporten från Indien och skadan för gemenskapsindustrin. De anförde att det rätt en global negativ prisutveckling för PET-film till följd av överskott av produkten på världsmarknaden i kombination med sänkta priser för de viktigaste råmaterialen. De indiska exporterande tillverkarna hävdade också att priserna på PET-film i gemenskapen endast följt den globala negativa prisutvecklingen och att detta påstående bekräftas av det faktum att gemenskapstillverkarnas genomsnittspris sjönk under 1996 samtidigt som de indiska exporterande tillverkarnas marknadsandel också minskade. Det bör emellertid erinras om att Indien är ett av de länder som mest bidragit till överskottet av PET-film på världsmarknaden och att Indien enligt Eurostat-uppgifter började sänka sina priser på den europeiska marknaden så tidigt som 1996 samtidigt som de andra större exportländerna – USA, Japan och Sydkorea – höjde sina priser.

Det faktum att de indiska exporterande tillverkarna förlorade marknadsandelar under 1996 innebär inte att de inte vållade gemenskapsindustrin skada genom det ökade pristrycket, vilket ledde till en minskning av gemenskapsindustrins genomsnittliga pris på 3 %. Slutligen bör det även erinras om att skadeanalysen görs på grundval av undersökningsperioden och att de tidigare åren huvudsakligen används för att fastställa utvecklingstrender.

Således måste de indiska exporterande tillverkarnas och de indiska offentliga myndigheternas argument avvisas.

## 5.2 ANDRA FAKTORERS INVERKAN

101. De avgöranden som anges i skälen 134–144 i förordningen om provisorisk tull bekräftas med följande tillägg:

### 5.2.1 Import från andra länder utanför EU

102. De indiska exporterande tillverkarna och de indiska offentliga myndigheterna fortsatte att anföra argumentet att det var diskriminerande att endast undersöka importen med ursprung i Indien samtidigt som importvolymerna från Sydkorea ökade och de sydkoreanska genomsnittliga priserna sjönk under den undersökta perioden. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att ökningen av importvolymen från Sydkorea troligtvis var ännu högre än den som officiellt rapporterats av Eurostat, med tanke på att importörerna av PET-film från Sydkorea troligen ibland tullklarade produkten enligt KN-nummer 3920 69 00 (andra polyestrar) liksom de gjorde i fråga om PET-film från Indien.
103. Kommissionen upprepar de argument som lades fram i förordningen om provisorisk tull, nämligen att den absoluta och relativa ökningen av Sydkoreas marknadsandel var lägre än Indiens och att priserna för PET-film från Sydkorea systematiskt låg på en högre nivå än de indiska priserna. Dessutom började de sydkoreanska exporterande tillverkarna sänka sina priser först ett år senare än indierna. När det gäller importen enligt KN-numret för andra polyestrar har kommissionen inte mottagit någon bevisning för att PET-film från Sydkorea skulle ha tullklarats enligt det numret.
104. Till sist och framför allt bör det påpekas att kommissionen inte såg någon anledning att inleda en undersökning mot Sydkorea eftersom den inte har uppmärksamats på några bevis för illojal handel i form av att sydkoreanska exporterande tillverkare skulle dumpa eller subventionera sin export.

105. Mot bakgrund av detta är importen med ursprung i Indien annorlunda än importen från Sydkorea, varför någon diskriminering inte anses ha ägt rum.

### 5.2.2 Råmaterialprisets förändring

106. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att man på grundval av gemenskapsindustrins icke-konfidentiella svar på frågeformuläret kunde utläsa att den genomsnittliga minskningen av råmaterialpriserna under den undersökta perioden snarare uppgick till en tredjedel än de 17 % som uppgavs i förordningen om provisorisk tull. De ansåg att detta bekräftades av allmänt tillgängliga uppgifter om råmaterialprisets utveckling. De upprepade sitt tidigare argument om att ett råmaterialpris som sjunker med en tredjedel gör det möjligt för gemenskapsindustrin att sänka sina priser utan att lönsamheten sjunker i motsvarande grad, och att importen från Indien därför inte orsakade gemenskapsindustrins prissänkningar.
107. Det bör noteras att kommissionen på grundval av de konfidentiella svaren på frågeformuläret undersökte prisutvecklingen för alla råmaterial som ingår i PET-film och i enlighet med skäl 140 i förordningen om provisorisk tull kom fram till att minskningen uppgick till 17 %. Det är sant att gemenskapsindustrin i de icke-konfidentiella svaren på frågeformuläret koncentrerade sig på prisutvecklingen för dimetylterefaltat eller tereftalsyra. Eftersom priserna på dessa råmaterial sjönk mera än priserna på andra råmaterial är en nedgång på 17 % i den sammanlagda råmaterialkostnaden förenlig med en större nedgång i kostnaderna för dimetylterefaltat eller tereftalsyra. Följaktligen är slutsatserna i skäl 140 i förordningen om provisorisk tull överensstämmande med gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret, och dessa slutsatser bekräftas därför.

### 5.2.3 Generella problem inom polyesterbranschen

108. De indiska exporterande tillverkarna gjorde gällande att de sjunkande priserna på biaxialt orienterad polypropenfilm skulle få en direkt inverkan på priserna för PET-film inom förpackningssektorn med hänsyn till att produkterna är utbytbara ur PET-film-användarnas synvinkel. Således skulle priserna på PET-film under alla omständigheter ha sjunkit, oavsett den ökande importen av PET-film till gemenskapen.
109. Kommissionen måste avvisa detta argument eftersom några bevis som stödjer påståendet inte har lagts fram.

## 5.3 SLUTSATS OM ORSAKSSAMBAND

110. Mot bakgrund av det ovanstående bekräftas slutsatsen i skäl 145 i förordningen om provisorisk tull.

## 6. GEMENSKAPENS INTRESSE

## 6.1 INLEDANDE ANMÄRKNINGAR

111. Ingen part lade fram några nya fakta eller argument angående intresset hos gemenskapsindustrin, övriga tillverkare i gemenskapen eller importörer av PET-film.

Därför bekräftas avgörandena i förordningen om provisorisk tull, särskilt slutsatserna om att åtgärdernas verkningar för dessa parter antingen skulle bli gynnsamma (gemenskapsindustrin och övriga tillverkare i gemenskapen som säljer på den öppna marknaden), neutrala (tillverkare för egna behov) eller, i värsta fall, begränsat negativa (importörer).

## 6.2 PRODUKTANVÄNDARNAS INTRESSE

112. Som det nämns i skäl 2 mottog kommissionen synpunkter från två användare av den berörda produkten efter utlämnandet av de avgöranden som ledde till de provisoriska åtgärderna. I dessa synpunkter hävdade användarna i motsats till de provisoriska avgörandena att PET-film var en viktig råmaterialkostnad för dem och att tillverkningen i senare led av produkter baserade på PET-film utgjorde en stor del av deras sammanlagda tillverkning. Gemenskapsindustrins prisökningar skulle göra det svårt för dem att konkurrera på marknaden i senare led gentemot import från Sydkorea, Kina och USA. De anförde också att det funnits tillfällen då gemenskapsindustrin hade vägrat att leverera vissa kvantiteter PET-film till dem, vilket tydde på att kapacitet saknades. Gemenskapsindustrin hävdades också ha vägrat att utveckla en icke-standardmässig film för en användares särskilda behov, samtidigt som en indisk tillverkare hade gått med på detta. De två användarna ansåg därför att det låg i användarnas intresse att bibehålla en alternativ försörjningskälla i form av PET-film från Indien.

113. Kommissionen står fast vid de argument och slutsatser som anges i skäl 153 i förordningen om provisorisk tull, vad gäller PET-filmens allmänna andel av de totala tillverkningskostnaderna hos användare i allmänhet och den andel som PET-film baserade produkter i senare led allmänt sett har i användarnas sammanlagda tillverkning. Eftersom analysen är allmän kan det förekomma enskilda fall där PET-film för en användare kan vara ett väsentligt råmaterial. Detta ändrar emellertid inte undersökningens genomsnittliga allmänna resultat. Av undersökningen har det också framgått att även för vissa användare hos vilka PET-film var en viktig kostnadsfaktor hade importen av PET-film från Indien en smärre andel av deras totala inköp av PET-film. Användarnas oro för att en alternativ importkälla skall försvinna i fall av kapacitetsbrist eller för behovet av att utveckla nya filmtyper är dessutom ogrundad, eftersom utjämnings-tullarna inte innebär att de indiska exporterande tillver-

karna utestängs från gemenskapens marknad. Tullarna kommer endast att motverka verkningarna av olaglig och skadevållande subventionering.

## 6.3 SLUTSATS OM GEMENSKAPENS INTRESSE

114. Efter att ha utrett de olika berörda intressena och alla ovannämnda aspekter, bekräftar kommissionen att det inte finns några tvingande skäl för att inte vidta åtgärder mot importen i fråga.

## 7. SLUTGILTIG TULL

115. På grundval av slutsatserna om subventionering, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse anser kommissionen att det är nödvändigt att slutgiltiga utjämningsåtgärder vidtas.

## 7.1 NIVÅ FÖR UNDANRÖJANDE AV SKADA

116. Gemenskapsindustrin föreslog att man borde utgå från en högre minimivinstnivå än den nivå på 6 % som kommissionen fastställt i skäl 156 i förordningen om provisorisk tull. Det är dock inte viktigt att fastställa en slutgiltig procentsats i detta avseende, eftersom skademarginalen överskrider subventionsmarginalen även om man tillämpar kommissionens lägre nivå. De indiska exporterande tillverkarna begärde justeringar för handelsled och föreslog en korrigerig av metoden för att beräkna de målprisunderskridandemarginaler som ligger till grund för fastställandet av nivån för undanröjande av skada. MTZ begärde dessutom en justering för kvalitetsskillnader. Som det anges i skälen 92-93 måste dessa ansökningar avvisas.

## 7.2 TULLENS FORM OCH NIVÅ

117. Den provisoriskt fastställda storleken på utjämningsbara subventioner ändrades i de fall det var motiverat. För alla samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkare är således satsen för den slutgiltiga utjämningstullen lägre än den provisoriska tullsatsen.

118. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen skall utjämningsstullsatsen motsvara subventionsmarginalen, såvida skademarginalen inte är lägre. För de samarbetsvilliga tillverkarna tillämpas följaktligen följande tullsatser:

|                            |        |
|----------------------------|--------|
| — Ester Industries Ltd     | 12,0 % |
| — Flex Industries Ltd      | 12,5 % |
| — Garware Polyester Ltd    | 3,8 %  |
| — India Polyfilms Ltd      | 7,0 %  |
| — Jindal Polyester Ltd     | 7,0 %  |
| — MTZ Polyesters Ltd       | 8,7 %  |
| — Polyplex Corporation Ltd | 19,1 % |

119. Med tanke på den höga graden av samarbetsvilja, som omfattade över 80 % av importen till gemenskapen av produkten med ursprung i Indien, ansågs det lämpligt att tullsatsen för icke-samarbetsvilliga företag sattes till den högsta tullsats som fastställts för ett samarbetsvilligt företag, dvs. 19,1 %. På detta sätt tillses det att bristande samarbetsvilja inte belönas, och risken för att tull undviks kan minimeras.
120. Skälen 159–160 i förordningen om provisorisk tull bekräftas.

#### 8. UTTAG AV PROVISORISK TULL

121. Med hänsyn till storleken på de utjämningsbara subventioner som konstaterats för de exporterande tillverkarna och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningsstullar enligt förordning (EG) nr 1810/1999 slutgiltigt tas ut i en omfattning som motsvarar de slutgiltiga tullarna.

#### 9. FÖRSLAG TILL ÅTAGANDEN

122. Till sist bör det noteras att kommissionen mottog förslag till prisåtaganden från fem indiska exponerande företag. Kommissionen undersökte dessa förslag och drog slutsatsen att åtagandena inte kan övervakas eller administreras i tillräcklig utsträckning på grund av produktens

komplexitet. Omkring 160 minimipriser skulle krävas för att täcka alla indiska produktgrupper och det fanns inga garantier för att den organisation som föreslogs övervaka åtagandena, Export Inspection Agency of India, skulle ha mandat eller tekniska möjligheter att genomföra en sådan detaljerad kontroll. Kommissionen måste således avvisa förslagen till åtaganden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull skall införas på import av film av polyetentereftalat (PET-film) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 (TARIC-nummer 3920 62 19\*10, 3920 62 19\*15, 3920 62 19\*25, 3920 62 19\*30, 3920 62 19\*35, 3920 62 19\*40, 3920 62 19\*45, 3920 62 19\*50, 3920 62 19\*55, 3920 62 19\*60, 3920 62 19\*65, 3920 62 19\*70, 3920 62 19\*75, 3920 62 19\*80, 3920 62 19\*81, 3920 62 19\*85, 3920 62 19\*87, 3920 62 19\*89, 3920 62 19\*91) och ex 3920 62 90 (TARIC-nummer 3920 62 90\*30, 3920 62 90\*91), med ursprung i Indien.

2. Följande tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:

| Tillverkare                                                                                                     | Tullsats (%) | TARIC-tilläggsnummer |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------|----------------------|
| Ester Industries Ltd<br>75–76, Amrit Nagar, Behind N.D.S.E. Part-1<br>New Delhi – 110 003, Indien               | 12,0 %       | A026                 |
| Flex Industries Ltd<br>A-1, Sector-60<br>Noida – 201 301 (U.P.), Indien                                         | 12,5 %       | A027                 |
| Garware Polyester Ltd<br>50-A Swami Nityanand Marg Vile Parle (East),<br>Mumbai – 400 057, Indien               | 3,8 %        | A028                 |
| India Polyfilms Ltd<br>112, Indra Prakash Building<br>21, Barakhamba Road,<br>New Delhi – 110 001, Indien       | 7,0 %        | A029                 |
| Jindal Polyester Ltd<br>115–117, Indra Prakash Building<br>21, Barakhamba Road,<br>New Delhi – 110 001, Indien  | 7,0 %        | A030                 |
| MTZ Polyesters Ltd<br>Sarnath Centre,<br>Upvan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E),<br>Mumbai – 400 097, Indien | 8,7 %        | A031                 |

| Tillverkare                                                                                               | Tullsats (%) | TARIC-tilläggsnummer |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------|----------------------|
| Polyplex Corporation Ltd<br>2 Ring Road, Kilokri<br>Opposite Maharani Bagh<br>New Delhi – 110 014, Indien | 19,1 %       | A032                 |
| Övriga indiska företag                                                                                    | 19,1 %       | A999                 |

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

#### *Artikel 2*

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningstullar enligt förordning (EG) nr 1810/1999 skall slutgiltigt tas ut till den tullsats som slutgiltigt införs.

Belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga utjämningstullsatsen skall frisläppas.

#### *Artikel 3*

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 december 1999.

*På rådets vägnar*

T. HALONEN

*Ordförande*

---